

STUDENȚI DE NOTA ZECE

Conf. univ. dr. Lidia KULIKOVSKI

Abstract

The fundamental unit of the new world is not one organization but the individual. The individual of new world is participative, motivated, capable and eager to engage in activities that concern him, keen to tell their views. Students, being the main subject of this article, never agreed with the assessment methods of their capabilities made by training institutions. They do not like the evaluation methods that do not reflect their vision and human side, their personality. The experiment conducted with first year masters students, highlights interesting results of student's personality who has been given the freedom to express their personal development after accumulating knowledge from the university. The method generates a framework for students to see him self as they are without the need or requirement to disclose some of his ego.

Keywords: *master study, new methods of evaluation, personal transformation, free ratings systems, evaluation of knowledge, talents, skills and abilities.*

* * *

Evoluția și metamorfozele lumii de azi impun schimbări nu numai la nivel global, organizațional, dar și la nivel personal, la nivelul concepțiilor despre identitatea noastră care se vrea participativă, motivată, capabilă, dornică de a spune ce crede despre lumea în care trăiește, despre lucrurile care i se întâmplă. Necesitatea evoluției personale, a transformării identității se resimte, ia avânt și se manifestă foarte evident (pregnant) în faza formării profesionale... În acest sens, noi, profesorii, putem utiliza forme transformăionale în evaluarea cunoștințelor studenților, forme care influențează schimbarea atitudinilor, convingerilor, percepțiilor, modurilor de

gândire, dându-le posibilitatea de a le exprima.

Studenții au percepția lor, preconcepută, asupra sistemului de evaluare a cunoștințelor, totdeauna considerându-l ineficient în stabilirea calificativelor și insuficient în reflectarea muncii, de facto, depuse la asimilarea materiei. Ei susțin că evaluarea standardizată este un instrument miop de măsurare care lasă pe dinafară personalitatea, partea umană a subiectului evaluat și, prin urmare, nu poate corespunde nivelului, de facto, al pregătirii studentului. Sunt de acord cu ei, dar, ca profesor, trebuie să respect standardele instituției formatoare. În acest an însă am hotărât să încalc practicile vechi de evaluare. Membrii grupului de masteranzi, anul I, 2012-2013, s-au dovedit a fi atât de buni, de creativi, de inventivi că, inspirată de Rosamund și Benjamin Zander, am aplicat practica transformăională *Nota 10 în avans* la evaluarea cursului *Inovații tehnologice în structurile infodocumentare*. Autorii menționați consideră că e o practică care transferă relațiile *din lumea măsurilor în universul posibilităților* (1, p. 40).

La începutul cursului *Inovații tehnologice în structurile infodocumentare* i-am anunțat că toți, absolut toți, vor avea la finele cursului nota 10. Așa cum nota 10 nu se dă gratuit niciodată, ei au avut ca sarcină să-mi scrie o scrisoare în care să justifice de ce au meritat nota 10! Trebuiau să-și închipuie că sunt la sfârșitul anului de studii sau la finele studiilor de masterat, s-o dateze cu 31 mai 2013 sau 2014 (termen de prezentare la încheierea cursului).

Grupul mic, din doar 10 persoane, implicat în jocul evaluării în avans, este foarte eterogen ca formare profesională, ca abilități și competențe profesionale.

sionale, prin caractere și atitudini, fapt care se reflectă destul de clar în lucrările studenților. Trei studenți sunt de la biblioteconomie, licență. Alți trei sunt manageri experimentați care au dorit să facă masteratul, doi sunt licențiați în domeniul educațional, doi de la activitate editorială licență, unu cu licență în arte plastice. Eterogenitatea implică o firească diferență în abordarea sarcinii, în felul acceptării jocului, în modalitățile de expunere, iar rezultatul este de-a dreptul fascinant. Având BAC, studii de licență, persoanele expuse „jocului” erau familiarizate cu sistemul școlar și universitar de evaluare standardizată. La aceste trepte au fost constant judecați după standardele altora. Esența jocului consta nu în racordarea la standarde, ci o evaluare proprie, prin prisma celor acumulate în cadrul studiilor de masterat, a capacității de schimbare, de transformare personală a ceea ce puteau deveni în urma acumulărilor obținute. Nota 10, gratuită, generează studentului un cadru propice de a se vedea așa cum este fără necesitatea sau cerința de a omite ceva din eul său.

Mirarea mea a fost că tinerii licențiați, fără multă experiență profesională, s-au comportat, au abordat sarcina ca oameni profesional maturi, știind ce vor, optând pentru dezvoltare care, la rândul-i, declanșează transformarea. M-a mirat cu câtă ușurință își recunosc punctele forte, cum se gândesc să le folosească. Citiți argumentele **Xeniei Bascacova** – le-a scris dintr-o răsufare – ca și cum tare se grăbește, mai are și alte lucruri de făcut. Această viteză cu care a răspuns o descrie exact cum este în realitate: iute, acțiuni prompte, mii de idei, se complăce, aceasta înțelegându-se, ne spune clar că e o „branduire” personală. Îmi place felul ei de a aborda subiectele, de a organiza lucrurile și evenimentele și de a acționa. Știe ce să facă cu viitorul său, știe cum să și-l construiască. Cred că va fi o învingătoare.

Stimată Doamnă Lidia Kulikovski,

Vă adresez această scrisoare cu argumentarea de ce am primit oferta Dvs. – nota 10 ca notă finală la curs. Am frecventat cursul Dvs. și consider că în perioada de studiu am acumulat multe cunoștințe utile în domeniul managementului în structurile infodocumentare. Aștept cu nerăbdare să pun în practică aceste cunoștințe, combinate cu abilități utile domeniului și, implicit, jobului meu.

Cred că merit să primesc nota 10 deoarece: sunt o persoană cu aptitudini foarte bune de comunicare, dinamică, responsabilă, hotărâtă, interesată de perfecționarea profesională în domeniul biblioteconomic. Lucrând deja în acest domeniu îmi doresc și vreau să am șansa de a avansa pe treptele profesionale, de a-mi pune în evidență abilitățile intelectuale și experiența acumulată pentru a îndeplini sarcinile și scopurile bibliotecii, cât și pentru dezvoltarea unei cariere de succes în acest domeniu.

Dacă veți considera că motivația și calificarea mea sunt conforme cu așteptările Dvs. – de a-mi acorda nota 10 – voi fi foarte bucuroasă și aceasta va fi un imbold pentru a lupta și a studia cu același elan mai departe.

Xenia Bascacova

Opusă caracterului Xeniei, **Daniela Ciocoi** vine cu o scrisoare revelatoare, sinceră, concentrată pe procesul de transformare pe care i l-a oferit programul de master prin cursurile și conținuturile relevante unui specialist începător, dar ferm în alegerea sa, în vocația sa, în efortul continuu de dezvoltare. Mă bucur de căldura, de liniștea și eleganța pe care o generează între studenți și în relația cu profesorul. E studenta care curând va deveni persoana indispensabilă a domeniului prin hotărârea cu care își abordează viitorul în domeniul infodocumentar. E inteligentă și creativă, empatică și contributivă, dăruiește delicatețe și bunătate – caracteristici-che-

ie pentru profesia de bibliotecar. Dar cel mai important ce am desprins din scrisoare este faptul că îi place procesul de metamorfozare prin care trece, conștientizând și recunoscând lejer că va fi unul continuu.

Stimată Doamnă profesoară,

Acum, când am ajuns la sfârșitul anului de învățământ, stau și analizez în mintea mea ce a fost bine și ce a mers nu prea bine, ce am realizat și la ce mai urmează de lucrat? În urma acestei analize, rezultatele obținute îmi raportează că obiectivele pe care mi le-am propus la începutul acestui an au fost realizate, poate nu chiar în modul în care au fost planificate, dar totuși am obținut nota 10!

Obținerea acestui rezultat m-a motivat pe tot parcursul anului de studii, mi-am schimbat prioritățile și am încercat să-mi planific timpul în așa mod ca să le reușesc pe toate, uneori fără succes, dar de fiecare dată mă mobilizam și îmi repetam de multe, multe ori că *trebuie să o fac*, că fără efort nu obții nimic, și dacă eu asta vreau, am să mă strădui să le pun la punct pe toate și atunci sarcinile, care la prima vedere par de nerealizat, devin realizabile. Am experimentat!

În definitiv, cel mai important lucru nu a fost nota zece din foaia matriculă, cu care desigur mă mândresc, dar faptul că am învățat să-mi gestionez timpul, căci asta e un punct important pentru un manager de succes. Am învățat să învăț de la alții, nu numai din cărți și conspecte, dar și de la oameni, care, prin exemplu lor, prin tenacitatea și iscusința ce o demonstau, m-au motivat și m-au inspirat. Printre aceștia îi pot enumera nu numai pe profesori, dar și pe colegile mele, dedicate cu trup și suflet meseriei lor, de la care am aflat și am învățat multe lucruri interesante, care la fel au contribuit la dezvoltarea mea profesională. Am realizat că atunci când activezi alături de buni profesioniști, care au scopuri bine definite și vin cu o

experiență frumoasă, nu ai dreptul să nu faci față cerințelor înaintate.

Unui tânăr îi vine greu să învețe ce înseamnă managementul „timpului”, o pot spune din experiența mea, că atunci când sunt atâtea lucruri care te tentează e greu să-ți determini prioritățile și să faci ordine în agenda ta. Trăind într-un ritm alert, înveți să te organizezi mai bine, să-ți testezi voința și să răspunzi provocărilor, să faci față greutăților și schimbărilor.

În acest an de studii, acumulând anumite cunoștințe, am privit cu alți ochi la ceea ce fac, mi-am revalorificat munca și am realizat că mă aflu la locul potrivit și asta e vocația mea. Și dacă până în prezent veneam cu plăcere la serviciu, acum o fac cu aceeași plăcere, dar cu mai multă pasiune și cu un entuziasm deosebit față de ceea ce realizez. Am sesizat că doar prin străduință, prin efort, munca ta devine cu adevărat importantă și acest lucru îl împărtășesc și celorlalți. Cu toate acestea, cred că în etapa actuală mă aflu încă într-o stare de metamorfoză, de transformare într-o direcție pozitivă și îmi doresc ca această stare să nu mă părăsească niciodată.

Acum pot să afirm cu certitudine că, de la momentul depunerii documentelor la programul de master *Managementul instituției infodocumentare* și până în prezent, multe lucruri s-au schimbat, m-am schimbat eu însumi și am simțit cum lumea din jur se schimbă și ea, am devenit mai exigentă față de mine, mai responsabilă, mai ambițioasă, mai curajoasă și am realizat că performanțele obținute nu trebuie să se oprească aici.

Uneori e suficient să faci un pas, un prim pas, care de fiecare dată e cel mai complicat, ca mai apoi ceilalți să se facă de la sine. Eu cred că deja am luat cea mai importantă decizie, că primul pas a fost făcut și acum mă aflu la faza de cercetare, inovare, la fel ca un produs comercial pe piață, care tinde să ajungă la maturitate, dar care nu va ajunge la declin, căci va fi în conti-

nuu îmbunătățit și dezvoltat și va schimba direcția curbei din grafic.

Țin să vă mulțumesc din suflet pentru ceea ce ne-ați oferit la cursuri, pentru metoda Dvs. de a preda, pentru cunoștințele teoretice întotdeauna exemplificate cu câte o situație din experiența Dvs., pentru faptul că sunteți una dintre profesoarele care ne-au încărcat cu cele mai multe însărcinări, în urma realizării cărora cred că am înșușit mult mai mult; pentru că de fiecare dată ne determinați să fim mult mai creativi, mai ingenioși, ne faceți și chiar ne provocați să descoperim în noi talente de care nici nu bănuiam; pentru că ne convocați la discuții interesante și prin propriul exemplu ne învățați mult mai mult decât e scris în cărțile de management.

*Cu stimă,
Daniela Ciocoi, masterandă, anul I,
Programul „Managementul instituției
infodocumentare”
31.05.2013*

Victoria Moșneaga, la fel, tânără licențiată și, la fel, neastâmpărată, vorbește dintr-un punct mai îndepărtat decât colegile sale – de la finele studiilor de masterat. Și-a închipuit, cu ușurința cu care învață și prinde tot ce-i trebuie, cum va fi la capătul studiilor de master. Un specialist competent, cu bună capacitate de a munci în domeniu. Încântător să vezi cum un student din anul I se vede un bun și capabil profesionist care poate contribui la dezvoltarea domeniului infodocumentar. Această încredere în capacitățile sale este alimentată de construcția sa ca om cu caracteristici de responsabilitate, de viteze de reacție și acțiune, de implicare și contribuție în activitatea bibliotecii în care lucrează. Cu siguranță bibliotecă câștigă prin prezența și implicațiile Victoriei. E singura care a recunoscut că a căpătat abilități bune de cercetare științifică, preocupare tot mai rar aleasă de reprezentanții structurilor infodocumentare.

Nota 10

Timpul trece foarte repede, la fel au trecut și cei doi ani de masterat. Studiile de masterat reprezintă a doua treaptă a studiilor universitare și care asigură aprofundarea în domeniu a studiilor de licență. Pe parcursul acestei perioade mi-am dezvoltat și mi-am aprofundat capacitățile de cercetare științifică, de coordonare și dirijare profesională a unui management competitiv, ceea ce constituie o bază bine pusă, pentru a deveni un bun specialist cu capacități și competențe corespunzătoare în domeniu.

Finisând studiile cu brio, am fost apreciată cu nota zece. Am menționat faptul că am finisat cu brio deoarece singură conștientizez faptul că pe parcursul acestei perioade de studii am îndeplinit toate însărcinările cu responsabilitate și conform cerințelor. Și consider că pe baza acestor competențe și capacități am fost apreciată cu această notă. Cum se spune, fiecare efort este cândva apreciat după muncă și roadele corespunzătoare. Pe parcursul acestor doi ani au fost multe însărcinări și dificultăți, timp insuficient, multe activități extrauniversitare, însă mereu am găsit timp și puteri pentru a îndeplini însărcinările și exercițiile propuse pentru realizare. Acesta fiind un alt motiv pentru care la finele studiilor am fost apreciată cu nota maximă pentru informația și cunoștințele acumulate pe parcursul perioadei de masterat. Fiind evaluată cu această notă mă simt responsabilă de a îndeplini profesionist activitatea în domeniul de specialitate. Desigur, și profesorii au contribuit la această notă, deoarece au văzut că am înșușit informația necesară și am făcut față la însărcinările propuse în continuare, ca în final să fiu apreciată cu nota maximă.

Vreau să mulțumesc tuturor celor care mi-au fost alături tot acest timp, profesorilor care mereu m-au ajutat cu un sfat potrivit și, ori de câte ori aveam anumite

neclarități, erau gata să-mi explice, să-mi tâlmăcească orice întrebare ce ținea de cursul său și nu numai.

Mulțumesc mult că am ajuns la o etapă așa frumoasă de finalizare a studiilor de masterat și cu un așa rezultat frumos – o notă de 10 meritată!

Victoria Moșneaga

Andriana Mihalache, din aceeași categorie de tineri masteranzi, afirmă hotărât că merită nota 10! Da, merită, o spun sincer și eu. E persoana ce are replica pregătită oricare ar fi tema, are întrebarea pe vârful limbii oricare ar fi subiectul, are exemplul la ea, aproape, la orice dezbateri sau teorie. E omul care generează idei continue. E motivată, hătărâtă, ambițioasă, oricând gata să țină o prelegere, o comunicare, să spună o parabolă.

De ce merit nota 10 pentru cursul „Inovația în structurile infodocumentare”?

Este o întrebare demnă de a o pune pe balanță. Și pentru a răspunde la ea trebuie să răscolesc în sinea mea, de fapt, cred că nu am de răscolit: totul e la suprafață, doar că e să încerc să vă conving.

De ce? Pentru că merit! Pentru că am respectul de sine, de altfel, nu așa avea respectul celor din jur.

De ce? Pentru că, dacă vreau, reușesc, și, dacă reușesc, îi fac și pe alții să vrea! Nu știu dacă reușesc să realizez ceva de una singură, dar știu că, dacă vrei să faci ceva, ai nevoie de o echipă, cu un meci simplu, dar funcțional la orice etapă. Motivația și puterea de convingere, clarificarea propriei identități, entuziasmul, creativitatea, încrederea și responsabilitatea sunt cele necesare ca echipa din care fac parte să acționeze, eficient.

Inovația nu e ceva nou, inventat absolut de la zero, ci ceva ce e văzut cu alți ochi, personalizat, ce poți trece prin prisma su-

fletului, pentru ce depui efort și dragoste, pasiune. Inovația e ceva ce îți oferi ție și altuia cu plăcere. Expresia nouă a lucrurilor binecunoscute. Produsul final oferit la timpul potrivit, la solicitare, într-o formă neobișnuită.

Sunt convinsă că am întreaga gamă de culori pentru a reuși: sunt persoana cu idei, cred că mă caracterizează inspirația, inovația, pasiunea!

*Cu o deosebită considerațiune,
Andriana Mihalache*

Ceea ce-mi place la studenți este faptul că nu-i poți prinde moșmondind la detalii și lucruri lipsite de importanță, că știu prețul timpului, generează rezultate rapid, generează ușor feedback util și propulsează idei năstrușnice. Au fost primii care au prezentat lucrările, înainte de termenul stabilit.

Următoarele trei scrisori sunt de la studenți experimentate, recunoscute în domeniul infodocumentar. **Natalia Grițco** de la Strășeni muncește acum să-și actualizeze cunoștințele, să atingă altă înălțime profesională, chiar recunoaște că i-ar plăcea să ajungă un manager performant. Învață cu mâinile, este pragmaticul grupului. Îi plac experiențele și încearcă să treacă de la dimensiunea preponderent funcțională a activității la dimensiunea ei emoțională. Acesta-i drumul și abordarea corectă. Recunoaște că studiile la masterat îi oferă un spațiu al ideii, inspirației și inovării. Sunt convinsă că va ajunge departe cu responsabilitatea care o caracterizează, cu seriozitatea abordării lucrurilor, cu prioritizarea activităților. E o studentă model, cu atitudini moderne și convingerea că trebuie perpetuu să te dezvolți, să crești și să-ți îmbunătățești performanțele personale și profesionale. E studenta căreia îi simt lipsa când nu ajunge, din Strășeni, la lecții.

Mult stimată Doamnă Kulikovski,

Întâi de toate țin să Vă mulțumesc că mi-ați apreciat lucrarea cu nota zece.

Absolvind facultatea cu 10 ani în urmă și în prezent mai având și statut de mamă și soție, mi-a fost cam greu să mă pregătesc sau chiar să însușesc materialul. Nu mă așteptam să iau nota 10, cu toate că îmi doream foarte mult acest lucru. Învățam mai mult nopțile. Această performanță presupune pasiune pentru studiu, pentru ceva nou, inovativ. Fără muncă nu aș fi putut să iau nota asta. A trebuit să depun ceva mai mult efort pentru a pătrunde în esența lucrurilor, aveam nevoie de mai multă liniște pentru a mă putea concentra și înțelege ceea ce citeam. Dar, cu toate acestea, am găsit și voință și putere pentru a mă pătrunde de însărcinările care trebuiau îndeplinite.

Nu sunt o tocară, dar nota 10 presupune o pregătire continuă pe o perioadă mai lungă, adică pe toți anii de masterat, și nu doar pe o perioadă scurtă. Pentru mine, nota aceasta mi-a întrecut toate așteptările. Eu nu învăț mecanic. La *Managementul instituției infodocumentare* sunt lucruri cu care te confrunți în activitatea de zi cu zi și care cer soluții, acțiuni prompte. De unde poți să tocești exemple de cum să rezolvi probleme? Sunt o fire ambițioasă și muncesc cu oameni, alături de oameni. Nu știu dacă neapărat voi deveni un manager, dar mi-ar plăcea foarte tare și de aceea încerc să-mi dezvolt anumite calități, abilități și cunoștințe.

Nota 10 se mai datorează faptului că v-am avut pe Dumneavoastră ca exemplu elocvent de manager experimentat, care mă frapează de fiecare dată cu subiecte noi, foarte interesante și utile și prin exemple concrete din practica Dumneavoastră de viață. În acele momente mă consideram cea mai mândră și cea mai fericită avându-vă ca profesor, un izvor nesecat de cunoștințe și tehnici, de exemple de viață trăite cu demnitate.

În această ordine de idei sper să nu vă dezamăgesc nici în semestrul al doilea,

dând dovadă de abnegație și străduință față de noul mod de a munci, a trăi și a acționa pe care ni-l cultivați, și care, mi se pare mie, este poate și mai interesant într-un fel oarecare.

*Cu multă stimă și prețuire,
Natalia Grițco*

Ecaterina Scherlet e managerul corect, responsabil, care-și asumă conducerea prin modernizarea și inovarea instituției, aplicând tot ce învață în sălile de curs la masterat. E studentul care imediat aplică cunoștințele și experimentează. Recunoaște că reușita managerială stă în dezvoltarea personală, în dezvoltarea angajaților pe care-i conduce și permanenta inovare a proceselor, serviciilor, a managementului. E managerul întruchipat – organizată, colaborativă, oferă ajutor, instruire, se implică la prima cerere, experimentată, deschisă spre nou, o bună ascultătoare, oferă feedback colegilor, angajaților, profesorilor. E un model de profesionist la care se conjugă fericit munca cu vocația, cu pasiunea. E o fericire că o am ca studentă. Oamenii consacrați, profesioniști, prezenți la studiile de masterat mă ajută să cunosc problemele lor, să le ofer ajutor și soluții, idei dacă pot, dar mă și responsabilizează ca profesor.

Bună ziua, stimată Doamnă Profesoară,

Suntem la finele cursului *Inovarea tehnologică a domeniului infodocumentar* și este necesar să apreciem valoarea cunoștințelor teoretice obținute, practicilor însușite, abilităților și deprinderilor cunoscute și dezvoltate. Ce notă aș merita eu la finele acestui curs? Evident, nota zece. Ca specialist, sunt orientată spre cunoașterea experiențelor și practicilor avansate, a inovațiilor și progreselor în domeniul în care activez, bazându-mă pe dezvoltarea și perfecționarea personală și profesională. Merit să fiu apreciată cu nota zece pentru că:

- am reușit să încep schimbarea de la sine: ca personalitate, bibliotecar și manager, având în calitate un îndrumător, un pedagog inovant și profesionist, un exemplu demn de urmat;
- am muncit individual, am lecturat multiple publicații de specialitate, lărgindu-mi orizontul profesional cu teme noi și interesante;
- am studiat și am analizat experiențele avansate, aplicate în instituții infodocumentare;
- am reușit să-mi dezvolt creativitatea și imaginația în direcția schimbării și inovării;
- am demarat implementarea cunoștințelor teoretice în practică;
- am reușit să fac prognoze manageriale pentru inovarea structurii, proceselor tehnologice, serviciilor și produselor informaționale la Biblioteca Științifică a UPS „Ion Creangă”.

Ecaterina Scherlet

Altă abordare, conformă sarcinii, urmează în scrisoarea **Tatiane Ambroci**. Ea a înțeles corect tema pentru acasă ca o modalitate de a-și schimba atitudinea, de a se responsabiliza, de a-și dezvolta aptitudinile, măiestria profesională și cea a autoexprimării acestora. Tatiana s-a angajat sincer, responsabil, sentimental în realizarea temei pentru acasă, concentrându-se asupra profesionistului care dorește să devină, asupra managerului excelent care tinde să fie. La fel ca și Ecaterina Scherlet, Tatiana Ambroci – cunoscută, recunoscută și apreciată în domeniul infodocumentar – relevă rolul transformator al studiilor de master pentru ea ca persoană, ca profesionist, ca un conducător de instituție. Mulțumirea mea ca profesor e că Tatiana leagă transformarea sa de transformarea instituției în care lucrează; mai e că Tatiana a pus principiul umplerii și golirii găleții la baza dezvoltării profesionale continue, la

baza relațiilor profesionale și ale conducerii. Apreciez modalitatea prin care își coregrafiază activitatea profesională. Apreciez intenția, deloc tardivă, pentru a-și îmbunătăți eforturile inovatoare, pentru a-și impulsiona dezvoltarea. Alături de acestea, e și o persoană pozitivă, luminoasă, deschisă, participativă în relații.

Scrisoarea Tatiane demonstrează seriozitatea cu care realizează temele pentru acasă, descrie exact studenta pe care o așteptam și o întâlneam cu bucurie în fiecare joi după amiază la cursuri, studenta care e în stare să învețe tot ce se poate de învățat pe acest pământ, să citească tot ce s-a scris în această lume.

De ce am primit nota 10?

Am stat mai multe zile în fața unei foi albe de hârtie încercând să scriu o scrisoare *De ce am primit nota 10?* și primul gând care îmi venea de fiecare dată era că nu cunosc de ce sau că nu am meritat o notă așa de mare, ce presupune un efort considerabil și o muncă asiduă, un studiu profund și divers, o documentare și o însușire consistentă și deplină a materialului studiat în cadrul cursului.

Am împrumutat o carte de la profesoara mea, pe care o citesc și recitesc, când găsesc o oră liberă – *Cât de plină ți-e găleata?* În acest context aș menționa că profesoara mi-a dat nota 10 pentru „a-mi umple găleata”, pentru a-mi insufla sentimente pozitive și o satisfacție sporită față de procesul de învățare și studiu la masterat, umplerea găleții fiind o strategie de conducere, de motivație și de îndrumare, pe care profesoara mea o practică permanent. Am luat nota 10 pentru a fi motivată să învăț, să studiez mai mult, pentru a avea curaj să merg înainte, să nu cedez, să nu dezamăgesc. Nota 10 este o stimulare pentru mine de a continua să mă dezvolt profesional, de a citi mai mult, de a acumula cunoștințe noi și de a le aplica în practica profesională. În contextul cursului studiat,

nota 10 am primit-o pentru a lucra asupra dezvoltării capacităților creative, pe care eu nu cred că le posed (sunt mai mult un imitator), dar profesoara crede că pot mai mult și mi-a acordat această încredere.

Nota 10 este o încurajare pentru a tinde spre mai mult și a face mai mult, dar este și o responsabilitate, pe care mi-o asum, pentru a corespunde încrederii acordate de profesor, care crede în potențialul meu intelectual, creativ și inovațional și în faptul că voi implementa cunoștințele acumulate în activitatea profesională, la locul de muncă, astfel, prin activități inovative, a contribui la creșterea imaginii bibliotecii în instituție și în comunitate. Această notă mă responsabilizează să lecturez articole, ce țin de inovații în bibliotecă sau în alte domenii. Profesorul mi-a dat nota 10 în speranța că după finisarea cursului voi demonstra schimbări de mentalitate, de atitudine și de gândire asupra unor probleme profesionale, voi încerca să demonstrez capacități de creativitate, de gândire nestandardizată, voi demonstra exemple de idei inovaționale originale. Dar cel mai mult profesorul va spera să afle despre implementarea unor idei sau inovații în biblioteca mea în care activez. Doar în așa mod îmi voi justifica nota primită.

Nimeni nu știe ce va fi mâine sau în viitorul apropiat. Convingerea mea dintotdeauna a fost că trebuie să învăț continuu, motivația fiind că, în orice moment, se poate produce o schimbare, care va justifica tendința de a învăța continuu, de a obține cunoștințe și competențe noi, care pot fi aplicate în activitatea profesională.

Masteratul este cel mai potrivit pentru cei cu aspirații înalte, planuri îndrăznețe, dornici de a se forma în domeniu pentru a-și construi o carieră de succes. Am aplicat la masterat doar pentru a acumula un set de cunoștințe, abilități, instrumente, necesare pentru a face față cerințelor tot mai exigente ale domeniului infodocu-

mentar, devenit tot mai complex și sofisticat grație schimbărilor mari din societate. Ceea ce am descoperit la masterat a fost mai mult decât așteptările mele, aici descoperind un torent informațional profesional absolut nou pentru mine, pe care nu l-am cunoscut în instituția în care activez, dar nici în cadrul reuniunilor profesionale la care am participat, de care nici n-am bănuț. Am descoperit o altă lume a cărților, titluri, autori necunoscuți până acum de mine, lecturi interesante, astfel viziunea mea asupra unor lecturi profesionale a fost schimbată radical. Am învățat că orice lectură sau orice carte poate fi citită din perspectiva utilizării celor lecturate în activitatea profesională, racordării la domeniul profesional.

Am descoperit multe lucruri din experiența unor biblioteci performante, mai bine zis, am pătruns în „bucătăria” unei biblioteci, unde se prepară povești de succes și unde intrarea până acum era închisă sau ascunsă pentru mine.

Studiind experiența altora în domeniul inovării obții unele capacități și cunoștințe și dorințe de a face ceva asemănător sau diferit. Acest model de implementare a inovațiilor este Biblioteca Municipală „B.P. Hasdeu”. În baza experienței BM profesorul a dorit să învăț a inova și a crea ceva frumos, util și atractiv pentru utilizatori, pentru a demonstra importanța și rolul semnificativ și determinant al Bibliotecii în dezvoltarea culturii și educației, prin activitatea prodigioasă a bibliotecii mele să schimb atitudinea comunității față de bibliotecă în general. De mult timp vroiam să pătrund în bucătăria BM „B.P. Hasdeu”, să înțeleg secretul succesului, sursa de creativitate și inovare a acestei instituții. Lecțiile dnei L. Kulikovski parțial mi-au permis acest acces. Lecturile pe care le-am descoperit mi-au dat peste cap toată experiența mea de cititor. Mi-am dat seama că pe parcursul acestor ani eu, care mă consideram

o cititoare înflăcărată, cu gust și lecturi alese, am pierdut timp valoros cu cărți, care în afară de delectare, nu-ți folosesc la nimic. Am învățat că, de fapt, orice lectură, și aici iarăși mă repet, trebuie privită prin prisma utilizării în activitatea profesională; fie pentru un discurs sau o comunicare, fie printr-o abordare nouă pentru implementarea unui serviciu nou la locul de muncă. Lectura cărților, ce țin de domeniul afacerilor, o credeam, ca destinație, pentru cei ce activează în acest domeniu. Nu înțelegem de unde mulți formatori sunt atât de inspirați, cum de unele biblioteci sunt atât de inovative, originale, cu idei noi, servicii noi. Nici nu presupuneam că sunt preluate din acest domeniu adiacent. Am multe de citit, am multe de învățat, de studiat, nu le reușesc pe toate, dar am satisfacția că am descoperit aceste lucruri la masterat. Sper să finalizez cu bine și ceea ce urmează să fac și să încep consecvent a aplica cele învățate în activitatea mea profesională la locul de muncă.

Masteratul e o bună investiție în mine, în cunoștințele mele profesionale și ceea ce rămâne de făcut este să gădesc timp pentru a face schimbările în biblioteca mea în contextul celor învățate: a elabora politici, strategii, a perfecționa stilul de management, a diversifica gama de servicii, a schimba unele concepte ale serviciilor existente etc. Masteratul mi-a oferit oportunitatea de a învăța lucruri absolut noi, pe care nu știu dacă le-aș fi învățat singură. El m-a responsabilizat și m-a disciplinat de a studia sistematic și mai în profunzime decât o făceam până acum. Aplicând la masterat, am pătruns într-un mediu de care nici nu bănuiam că o să-mi placă atât de mult, încât să tind mai mult spre universitate, la cursuri, decât spre locul de muncă. Aici am înțeles că cunosc foarte puțin despre unele aspecte ale activității infodocumentare. Am participat la multe acțiuni de instruire, am făcut unele

le cercetări pe diferite teme, am elaborat chestionare, am făcut sondaje, dar mi-am dat seama și de greșelile făcute abia în cadrul orelor la masterat.

De ce am luat nota 10? Poate pentru dorința de a-mi dezvolta personalitatea, pentru faptul că am început să văd dincolo de mediul din care vin, pentru dorința de a învăța de la profesorii cei mai buni, pentru nerăbdarea de a ajunge la lecții, la seminare (chiar dacă nu sunt pregătită), pentru încrederea de a valorifica, a aplica cunoștințele dobândite în timpul cursului în activitatea profesională, pentru marea dorință de a răsfoi cărțile pentru pregătirea temelor, pentru participare la activitățile cursului, pentru încrederea că sunt capabilă de mai multe lucruri decât cred eu însumi despre mine, pentru entuziasmul de a descoperi noi activități, noi perspective și reprezentări, pentru curajul de a-mi dori ceva nou și a încerca, a îndrăzni și poate încă pentru multe altele despre care nici eu nu-mi dau seama.

31 mai 2013
Tatiana Ambroci

Acordându-le nota 10, am încercat să nu le vorbesc studenților din perspectiva valorii lor conform standardelor, ci de pe poziția de respect, lăsându-le loc pentru autorealizare. Am încercat să le lămuresc că nota, calificativul 10, nu înseamnă standardul la care trebuiau să se ridice, ci la o posibilitate în care să trăiască. **Eugenia Roșu**, am concluzionat din scrisoarea pe care mi-a scris-o, a fost întotdeauna supărată pe metoda care diferenția studenții prin calitative, care nu era altceva decât un instrument prin care erau comparați studenții între ei, prin care îi stabileau poziția (nici pe departe reală) față de alți studenți. Și, pe bună dreptate, dacă ne amintim de rezultatele și incidentele BAC-urilor din ultimii ani! Eugenia și-a exprimat mai mult poziția ei în raport cu scopul principal al calificativelor care crea competiție,

rivalitate între studenți și periclita relațiile dintre ei. Deși pamfletar-sarcastic de supărată pe sistemul de „vânători de note mari”, dânsa a reușit o pagină literară excelentă, fapt pentru care o felicit!

Lucrarea Eugeniei este un exemplu de descătușare a exprimării (cea mai tăcută studentă din grupă) simțămintelor, gândurilor, parcă de mult nutrind această ocazie.

Cineva mai merită nota zece?

„Salut, sunt Nota Zece. Tu cine ești? Eu l-am întrecut pe Cinci, care a murit odată cu Uniunea Sovietică. Dumnezeu să-l ierte! Mama mea este profesoară. Toți m-au dorit și mă doresc, iar setea și ambiția de a mă arunca în coșul cu performanțe m-au transformat în echivalentul unui element decorativ ca zorzoana țigăncii. Am ajuns în postura unui trofeu al unui joc cu reguli drastice, iar metodele sunt cele mai radicale: tocilăritul, țidule la examen, mita și înnemurirea. Înainte mă aflam pe piedestal, acum mă poate avea, și la propriu, și la figurat, orice prost. Nu mai merit nopți nedormite, nu mai rup părul din cap și nici măcar nu pot aduna un cinzeac de lacrimi. AMIN.”

Zecele – poate mai are putere, mărime matematică, dar a pierdut din însemnătate. Reprezintă o compilație dintre un UNU și un ZERO – pe alocuri capătă consistență, iar pe altă parte – valoare nulă. Îl depistez în orice buzunar de agentă, însă nu tot timpul poate fi cuibărit obiectiv și argumentat cu motive bine întemeiate. Neamul lui poate fi ușor cumpărat, a devenit sindromul „cumetrismului” acut sau balsamul lacrimogen pentru sufletele părinților, care au investit poate și ultimii bani ca să-și vadă odrasla cu *Diplomă*.

Personal sunt sceptică referitor la acest document, chiar mă dezgustă, fiindcă poate fi procurat ca pâinea caldă. Sună sarcastic, dar de-aș avea o fabrică de hârtie igienică aș numi-o în cinstea lui. Nu tind să

generalizez, sunt gata să împart toți zecii mei la alții, dacă vor convinge cu fermitate că sunt într-adevăr buni.

Zecele este modelatorul invidiei, revoltelor și nemulțumirilor. Puțini sunt capabili să se bucure pentru succesele altora, să fie sinceri. Dacă în Grecia antică, pe poarta unui templu, s-a găsit inscripția „Cunoaște-te pe tine însuși”, atunci pentru lumea noastră este valabilă inscripția „Fii tu însuși”. Am ajuns să pretindem că suntem cineva pentru a impresiona, pentru a părea mai interesanți, pentru a fi înundați de atenție și pentru a fi acceptați de societate, să ne bucurăm pentru note și succese nejustificate.

Nota zece – probabil o merit, probabil nu, dar știu sigur că nu o vreau. Mă simt compatibilă cu orice notă. Zece, cară-te la plagiatori și tocilari, la mine poți să vii, din când în când, ca acum, împreună cu un „plus”. ☺

Eugenia Roșu

Deși a criticat principiul *Fii tu însuși*, Eugenia a fost ea însăși în această scrisoare – studenta, aparent lentă, ca viteză de reacție, aparent neinteresată de ce se întâmplă, dar profund critică, care trece totul prin sistemul său de valori, percepții și preconcepții. Pune totul la îndoială, mesecă, compară, caută. Ce are distinct – originalitatea abordărilor! Pentru nonconformism, avangardism, originalitate merită nota maximă!

Cam pe aceeași lungime de undă se află și **Vasiluța Vasilache** (artist plastic distinct în generația tânără a pictorilor), care este convinsă că nu calificativul obținut cu dificultate sau obținut gratuit exprimă adevărata valoare a studentului, a omului, pentru că nota 10 o poți oferi oricui – unui bibliotecar, unui ospătar, unui aviator, unui cercetător, unui conducător, unui artist sau chiar profesorului. Cu mentalitatea ei artistică și gândire vizuală flo-

tează între gândirea convergentă și cea divergentă cautând argumente pentru nota venită din oficiu în mediul său adiacent, în lucrurile care o înconjoară asemuind-o cu aceste lucruri, căutând în ele semnificații: 10 degete la mâini și la picioare (cere efort, este parte din noi); cafea, tort, acadele, cireșe (e plăcut să ai nota 10, s-o obții gratuit); nourași, soare, zece porunci, rouă (e și înălțător și, totodată, trecător, de scurtă durată – merită efortul?). Pentru ea nota 10 nu e un scop, știe ce trebuie să știe și, dacă se întâmplă să-l aibă, e o intersectare îmbucurătoare, dar nu urmărită, nutrită. Este o notă banală, afirmă și Seth Godin, dacă profesorul verifică corectitudinea utilizării cuvintelor, corectitudinea gramaticală. Implicarea emoțională era criteriul meu de evaluare. Scrisoarea Vasiluței m-a făcut să caut lămuriri, să zâmbesc, să mă mir. E de nota 10, chiar dacă o va considera banală.

Nota 10

Se făcea miezul nopții și mă gândeam că-i timpul să mă apuc de subiect. În cap roiau gândurile care, lucrau pentru ea, rețina gândurilor.

10 (zece).

Zece degete la mâini. Zece și la picioare.

Zece bănuți rătăciți în buzunar, ulterior descoperiți și aruncați în pușculiță.

Zece zile. Zece întâmplări ciudate.

Zece acadele și un tort. Zece urări și toate de voie bună. Zece sori pe zi, și tot atâția sori pe noapte.

Treizeci și cinci de cireșe. Toate frumoase, parfumate și ochioase.

Zece porunci.

Zece rouași și înfloriți în dimineața asta. Alți zece se vor desface în zorii zilei de mâine. Zece picături de rouă sau chiar mai multe...

O cafea.

Arome. Multe arome... de 9, de 8, de 7... Se simte și aroma de cinci, care e mai tăioasă decât cea de șase. A doua cafea e mai amară decât prima.

Și atunci apăruse gândul unei note de zece.

Meritele mele versus meritele notei zece. Subiect în subiect.

Uneori ne intersectăm, alteori mergem pe drumuri paralele.

În rest, e *per fumus ori parfum*.

Vasiluța Vasilache

Se simte că e nepoata lui Vasile Vasilache! Vasiluța și Eugenia sunt mințile opozabile ale grupului, dar nu e de rău, e de bine, completează și învesesc cu culori vii cromatica grupului. Nu le văzusem de la examenul din mai sau iunie, dar de curând le-am zărit din maxitaxi – treceau drumul de la Liceul „Gheorghe Asachi” spre Casa Presei. Mi-a atras atenția întâi și întâi boleroul Vasiluței – colorat, atrăgător, original, apoi am văzut-o și pe Eugenia, mai cuminte îmbrăcată, doar elemente de culoare pe un ton comun. M-am bucurat să văd prietenia lor și peste vară.

Acest experiment, de a acorda nota 10 în avans, la începutul cursului, m-a adus – așa cum îmi place, deseori, să spun – în aceeași barcă cu studenții. Metoda se bazează pe viziunea de parteneriat, echipă și relație. Sunt profund mulțumită că acest aspect al experimentului l-au înțeles și l-au urmat studenții. Conștientizând că sunt într-un parteneriat, au acționat ca echipă – responsabili, punctuali, empatici (față de profesor), și-au descătușat gândurile, atitudinile, forțele, au dat frâu liber sentimentelor și talentului... Modul în care ne cultivăm relațiile este determinantul principal al vieții pe care ajungem să o trăim și al carierei pe care intenționăm să o dezvoltăm.

Viziunea de parteneriat, pe care o practic la cursuri, îmi dă posibilitatea să relaționez cu studenții mei într-un regis-

tru foarte personal și fundamental, care permite deschiderea granițelor, ștergerea liniilor de demarcație dintre noi. Astfel, urmăresc (1) să le ofer condiții de a conștientiza unde se manifestă reținerea și ocazia de a o elimina și (2) să le inspir deplina participare în această relație. Câteodată este nevoie de un act de abdicare pentru ca porțile ce ne separă să dispară. Această metodă ne oferă posibilitatea în cauză pentru că e bazată pe încredere reciprocă. Alchimia NOI, creată în acest parteneriat, dizolvă barierele care există între profesor și student.

Lucrările, mici sau mari ca volum, m-au încântat! Sunt povești, inventate, menite să le îmbunătățească viața, munca, creativitatea, abordate din puncte de vedere diferite. Cu fiecare text / scrisoare citit/ă mă convingeam că meritau nota 10, că sunt anume studenții pe care îi vroiam, cu care doream să mă întâlnesc iar și iar la cursuri, cu care puteam lucra eficient, interesant și plăcut; că ei sunt, deja, profesioniștii pe care vreau să-i am în preajmă.

Astfel de metode / jocuri instructive permit studenților să arate cine sunt, în ce cred, oferă momente de sinceritate, încurajează sentimentele pozitive și dezvoltă încrederea și loialitatea. A fost o experiență care a conferit o valoare mai mare, a stabilit o conexiune mai profundă, o experiență mai intensă, care, cred a schimbat multe lucruri în bine. Metoda *Nota 10 în*

avans demonstrează că, anunțând în prealabil că te vei descurca cu succes, este mult mai productiv decât să lupți ca să reușești. Studenții de la masterat s-au descurcat nemaipomenit. Mai mult, rezultatele obținute demonstrează că epoca oamenilor mediocri și a activității mediocre a cam luat sfârșit, în domeniul infodocumentar vin oameni greu de substituit, cu abilități prețioase precum intuiția, creativitatea, implicarea, asumarea. Putem elabora prototipul robot al studentului, viitorul profesionist din lucrările scrise: o persoană mai umană, mai conectată, mai matură, plină de pasiune și energie, încrezătoare că va schimba lucrurile în biblioteca din care face parte, flexibilă, cu simț artistic dezvoltat, capabilă să vadă lucrurile așa cum sunt și să negocieze prioritățile, capabilă să ia decizii utile, corecte, fără teamă. Aceștia sunt studenții mei, ei vor pune lucrurile în mișcare, ei vor ridica ștacheta domeniului, studenții pe care vreau în continuare să-i călăuzesc în această călătorie progresivă, numită masterat, permițându-le controlul propriu asupra rezultatului final fără a-i frustra sau a-i dezamăgi și fără a-i pierde pe parcurs.

Se zice că singura bunătațe de care te poți bucura este cea pe care ți-o poți imagina. Menționez că sunt, într-adevăr, **studenți de nota 10!** Îi îndemn să nu uite, nici după terminarea studiilor, că sunt de nota 10!